

Jesús és el Senyor

Romà Casanova, bisbe de Vic

La mirada de l'Església envers Jesús en el temps pasqual és, en la solemnitat de l'Ascensió, la de la joia de veure i proclamar la senyoria de Jesús, mort i ressuscitat, sobre tot el món i la història. És el que proclama sant Pau en la carta als cristians de Filipis, després d'afirmar l'abaixament fins a la mort i mort en creu de Crist: *Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare (2,9-11).*

Aquesta mirada de fe porta els creients a la certesa que el camí de Jesús, que passa pel sofriment i la creu, és camí de vida. La mirada a la senyoria de Crist, així com a la seva resurrecció, és inseparable de la del crucificat. És la mateixa, com és també el mateix el camí del sofriment i el de la vida eterna, plena i autèntica. Els malalts i tots els qui sofreixen tenen en Jesús, no solament el model, sinó també el cap, en la unitat del mateix cos, que ha consumat el camí de la fe i el porta a plenitud. El sofriment forma part de la vida, perquè la vida és camí d'amor; i el qui estima sofreix. No hi ha amor sense sofriment, perquè estimar significa donar la vida. Aquesta és la senyoria de Jesús: la de l'amor, la de les ferides d'amor, que són la font de la misericòrdia divina que mai no s'esgota.

La mirada a la senyoria de Crist ens duu per camins d'autèntica llibertat. No hi ha res més revolucionari —en el sentit que pot canviar el cor i la vida dels homes— que l'afirmació «Jesús és el Senyor». El qui ho proclama amb cor sincer experimenta en la seva vida l'autèntica llibertat. De fet, creure en la senyoria de Jesús sobre tot el

L'Ascensió del Senyor, de Giotto (Pàdua)

món ens allibera, entre altres coses, de la dictadura de les modes de cada moment de la història. Quant d'esclavatge subtil no hi ha en el pensament dominant de cada moment que mena a les afirmacions del que és «políticament correcte»! Quantes actituds i comportaments no són fruit de la llibertat, sinó del que tothom fa! La fe en Crist, des del cor sincer, afirmant la seva senyoria, és l'antídot que allibera d'aquests esclavatges subtils i ens porta per camins de veritat i d'amor. Sabent, però, que això significa nedar sovint contra corrent, amb la certesa que ho fem amb la força de l'Esperit Sant. Aquest és el testimoniatge de santedat cristiana que el nostre món necessita.

